

saafremt det maa antages, at Skaden ikke staar i Forbindelse med nogen særlig Skyhed hos Hestene.

Stk. 3. Ansvar efter Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke paahviler ogsaa den for Motorkøretøjet ansvarlige for Skade paa Personer og Gods, som befordres med Motorkøretøjet for Betaling. Med Hensyn til Personer og Gods, der befordres uden Betaling, er den for Motorkøretøjet ansvarlige kun forpligtet til at yde Erstatning efter de almindelige Erstatningsregler.

Stk. 4. Hvis der ved Sammenstød mellem Motorkøretøjer paa begge Sider foreligger et Forhold, som efter Reglerne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke begrunder Erstatningspligt, og Sammenstødet medfører Skade for nogen af Førerne eller de for Køretøjerne ansvarlige eller endelig paa noget af Køretøjerne under saadanne Omstændigheder, at Paragraffens 7de Stykke finder Anvendelse, bestemmer Retten under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, om og med hvor stort et Beløb Erstatning bør ydes fra en af Siderne.

Stk. 5. I Tilfælde af Legemsbeskadigelse kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdskraft, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Føringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidende ved Døden som Følge af Ulykken, kan den, der har bekostet Begravelsen, fordre Udgifterne hertil erstattede, forsaavidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes Forhold er passende; har nogen ved Dødsfaldet mistet en Forsørger, kan han kræve Erstatning for det Tab, han derved kan antages at lide.

Stk. 6. Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer eller Bruger —, der benytter Motorkøretøjet eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige Føreren, saafremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan paahvilende Forpligtelse.

Stk. 7. Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen med paaløbende Omkostninger holde sig til Motorkøretøjet, saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som ejede Køretøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf. Denne Hæftelse gaar forud for anden paa Køretøjet hvilende Gæld, men efter den i Loven om Afgift af Motorkøretøjer omhandlede Afgift.

§ 39.

Stk. 1. Enhver Ejer af et Motorkøretøj skal i et af Staten anerkendt Ansvarsforsikrings-selskab tegne og holde i Kraft en Forsikring for Motorcykler stor 15 000 Kr., for Motorvogne stor 30 000 Kr. til hel eller delvis Dækning af ethvert Erstatningskrav som i Medfær af § 38 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for Køretøjet, da Skaden indtraf.

Stk. 2. For Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, skal Forsikringssummen dog mindst andrage 5 000 Kr. for hver Passager, som Vognen er indrettet til at befordre.

Stk. 3. Forsikringspligten paahviler ikke Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus, fremmede Statsoverhoveder eller Medlemmer af fremmede regerende Fyrstehuse. Undtagne fra Forsikringspligten er ogsaa Medlemmer af det herværende diplomatiske Korps samt fremmede Magters herværende udsendte Konsularembetsmænd.

Stk. 4. Endvidere er Motorkøretøjer, der er indregistrerede som tilhørende danske Statsmyndigheder eller Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, undtagne fra Forsikringspligten.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Forsikringspligtens Gennemførelse samt for Anerkendelse af Forsikrings-selskaber.